

ΕΤΟΣ 63ον

25 Ὀκτωβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3256)

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Μπορεί βεβαίως, οί μεγαλιουπόηεις νά μή μᾶς τό ἐπιτρέπουν, ὅμως ὄλοι μας ἔστω καί σπάνια, ἔχουμε τή δυνατότητα νά θαυμάσουμε τόν ἑναστρο οὐρανό. Ἐκατομμύρια, δισεκατομμύρια, ἄπειρα, ἀμέτρητα ἀστέρια, λάμπουν στό στερέωμα συνθέτοντας μιά ὁμορφιά μοναδική. Οἱ ἀστρονόμοι προσπαθοῦν νά τά μετρήσουν, μόνο καί μόνο γιά νά ὁμολογήσουν ὅτι αὐτό εἶναι ἀκατόρθωτο. Κι ὄλ' αὐτά κινοῦνται τό καθένα στήν τροχιά του, χωρίς ἐκτροχιασμούς, χωρίς αὐθαιρεσίες, σέ μιά οὐράνια ἁρμονία πού σέ ἀναγκάζει νά ἀναζητήσεις καί νά ὁμολογήσεις τόν ἑνορχηστρωτή αὐτῆς τῆς σύνθεσης, τόν Δημιουργό τοῦ παντός, τόν Θεό! Πῶς κινοῦνται στό οὐράνιο στερέωμα ὄλα αὐτά τά ἄστρα καί οἱ πλανῆτες; Οἱ φυσικοί μᾶς ἐξηγοῦν πῶς στό καθένα ὑπάρχει μιά δύναμη, ἡ βαρυτική ἔλξη, μέ τήν ὁποία ἀλληλεπιδροῦν καί συντονίζουν τίς τέλειες αὐτές κινήσεις σέ ἄψογες τροχιές.

Κι ὁ Θεός πού μεριμνᾷ γιά τό πῶς θά συνυπάρξουν καί θά ἀλληλεπιδράσουν μεταξύ τους τά ὑλικά σώματα, δέν θά φροντίσει γιά τό πῶς θά συνυπάρξουν καί ἀλληλεπιδράσουν μεταξύ τους τά τελειότερα δημιουργήματά Του, τά κατ' εἰκόνα πλάσματά Του, οἱ ἄνθρωποι; Ἴχει φροντίσει γι' αὐτό. Μόνο πού δέν ἔφτιαξε μιά δύναμη νά μᾶς συγκρατεῖ, ἀλλῆ ἐμφυσώντας μας πνοή ζωῆς, μᾶς ἔδωσε κάτι ἀπό τόν Ἐαυτό του, κάτι πού τόν προσδιορίζει καί τόν χαρακτηρίζει. Κι αὐτό τό κάτι δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ἀγάπην.

Τοῦ ἀγαπήσαντός με

Τί εἶναι ἡ ἀγάπη; Δέν ὀρίζεται! Δέν περιορίζεται ἐγκεφαλικά σέ λογικές διατυπώσεις! Δέν προσδιορίζεται ἀπό ἐπιστημονικούς ὀρισμούς! Καθορίζεται ἀπό ἐμφανεῖς συμπεριφορές καί μυστικές διαθέσεις. Προορίζεται ὡς κοινή μας ἀποκατάσταση. Διορίζεται ἀπό τή θεία βούληση κριτῆς μας. Ἐξορίζεται ἀπό τήν ψυ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιώθησεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστὸς· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

χὴ χάρη στό ἐγωιστικὸ φρόνημα, γιὰ νὰ μᾶς ἀφορίσει στή συνέχεια ὡς ἀναξίους τῶν θείων δωρεῶν, ἀπὸ τὴν αἰτία καὶ τὴν πηγή τῆς ζωῆς. Ἡ ἀγάπη εἶναι κατάσταση, εἶναι βίωμα, εἶναι θεία ἐμπειρία. Δέν μπορεί νὰ τὴν κατανοήσει ὅποιος δέν τὴν ἔχει ζήσει, ὅποιος δέν τὴν ἔχει ἐφαρμόσει, ὅποιος δέν τὴν ἔχει ἐπιδιώξει.

«Οὗτοι συνέχθην ἀλλήλα συμφιλεῖν ἔφυν», θὰ πεῖ ἡ Ἀντιγόνη γιὰ νὰ προσδιορίσει ὡς ὑπαρξιακὸ σκοπὸ τὴν ἀγάπην. Δέν γεννήθηκα γιὰ νὰ συμμερίζομαι τὸ μῖσος, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀγαπῶ. Καὶ τὸ ἴσχει αὐτό, ἐκφράζοντας ἔστω ἓνα ἀναντίστοιχο σὲ πράξεις φρόνημα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τὸ ὁποῖο ὁμως διασωζόταν ὡς ἀνάμνηση τῆς ἀρχαίας συνάφειας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ πρὶν τὴν πτώση τῶν Πρωτοπλάστων.

Κι ἔρχεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα νὰ μᾶς μιλήσει γιὰ τὴν ἀγάπην, ὄχι ὡς κεντρικὸ θέμα τοῦ κειμένου του, ἀλλὰ ὡς διαρκὲς βίωμα στή ζωὴ του. Μόνο πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔχοντας τὴν ἐμπειρία τῆς οὐσιαστικῆς γνωριμίας μὲ τὴν αἰτία τῆς ἀγάπης, καθὼς «ἠρπάγη ἕως τρίτου οὐρανοῦ» ἀπὸ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, προσδιορίζει τὴν ἀγάπην στὴν ὀρθὴ τῆς συνάφεια. Δέν μιᾶ γιὰ Ἐκεῖνον πού ὁ ἴδιος ἀγαπᾷ, ἀλλὰ γιὰ Ἐκεῖνον πού τὸν ἴδιο ἀγαπᾷ. Δέν ἴσχει, Αὐτὸν πού ἐγὼ ἀγαπῶ, ἀλλὰ «τοῦ ἀγαπήσαντός με», δηλαδὴ Αὐτὸν πού με ἀγάπησε.

Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγάπην

Τί μᾶς ἴσχει οὐσιαστικά ὁ Παῦλος; Μᾶς ἴσχει ὅτι ζοῦμε τὴν ἀγάπην ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ ὁ Θεός, ἢ καλυτέρα ἀκόμη, ζοῦμε στήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἀγάπην ἐστίν, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀγάπην πού προσδιορίζει τὸν ἄπειρο Θεὸ δέν μπορεί παρά νὰ εἶναι ἄπειρη. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ δέν μπορεί νὰ περιορισθεῖ, ἐπειδὴ δέν γνωρίζει ὄρια, γι' αὐτὸ καὶ δέν ἔχει ὄρους, ἀντιθέτως εἶναι ἡ ἴδια ὁ μόνος ὄρος στὸν τρόπο ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπιμένει νὰ ἴσχει πὼς ὁ Θεὸς δέν θὰ μετρήσει τὰ χρόνια τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ θὰ τὰ ζυγίσει, δηλαδὴ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθῆκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διὰ νά ζῆσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποίαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τόν ἐνδιαφέρει ἡ βαρύτητα τῶν διαθέσεων, τῶν ἐνεργειῶν καί τῶν πράξεών μας, κι αὐτό πού προσδίδει εἰδικό βάρος εἶναι ἡ ἀγάπη.

Τί παρατηροῦμε στήν ἐποχή μας; Ἡ ἀγάπη ὡς ἴλεξη κυριαρχεῖ! Βρίσκεται παντοῦ, ἔστω καί μέ παραπλήσιους ὄρους, σέ ὁμιλίες, πολιτικῶν, φιλοσόφων, στοχαστῶν, σέ κείμενα συγγραφέων, ἰδίως μυθιστορήματα, σέ τραγούδια, ἰδίως στά μοντέρνα. Ἀποτελεῖ τή βάση στή σκέψη διακηρύξεων, συνθηκῶν, διατάξεων, ψηφισμάτων... Καί τήν ἴδια στιγμή ἡ ἀγάπη προδίδεται καί καταπατεῖται ἀπό ἐκείνους πού τήν ἐπικαλοῦνται. Τό μεγαλύτερο θῦμα τῶν πολέμων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τῶν οἰκολογικῶν καταστροφῶν, τῆς ἐξέλιξης τῆς τεχνολογίας, τῆς σύγχρονης ὀργάνωσης τῶν κοινωνιῶν, τῶν ἀλλοπορόσαστηλων σχέσεων εἶναι ἡ ἀγάπη. Κι αὐτό γιατί ἡ ἀγάπη δέν ὑπάρχει ἀποκομμένη ἀπό τήν αἰτία καί τήν πηγὴ της, τόν Ἅγιο Θεό! Ὅσο αὐτονομεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐναντι τοῦ Θεοῦ, ὅσο ἀπομακρύνεται ἀπό τό Θεῖο θέλημα, ὅσο ἀρνεῖται τή γνωριμία καί τή σχέση μέ τόν Θεό, τόσο παγώνει ἕως πεθαίνει μέσα του ἡ ἀγάπη, καθώς δέν ὀριμάζει, καθώς τήν πνίγει ὁ ἐγωισμός καί τήν ἐξοντώνει ἡ φιλοδοξία.

Ἀδελφοί μου, ὁ χριστιανός ἀγαπᾷ γιατί αἰσθάνεται, ὄχι ὑποχρεωμένος ἀπέναντι στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀλλῆλα βαθύτατα πληγωμένος ἀπό αὐτή! Ὁ Παῦλος ἀναφερόμενος στόν ἀγαπήσαντα αὐτόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, συμπληρώνει ἀμέσως «καί παραδόντος ἑαυτόν ὑπέρ ἐμοῦ». Ζώντας μέσα στήν αἰτία καί τήν πηγὴ τῆς ἀγάπης δέν μπορεῖ παρά νά τήν οἰκειοποιηθῆ καί νά τήν κάνει τρόπο ὑπαρξης, ἀφοῦ συνεχῶς, μέ ἀποδείξεις, διαπιστώνει τήν ἀγαπητικὴ κίνηση τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν. Τελικὰ, ἡ ἀγάπη δέν ἐνεργεῖ ὡς ἀνθρώπινη ἰκανότητα, «ἀλλῆ' ὡς δῶρημα τέλειον ἄνωθεν καταβαῖνον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων».

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

25 Ὀκτωβρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ.
Μαρκανοῦ καί Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων·
Ταβιθάς, ἦν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 27-39.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Νοεμβρίου, Ε΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 - ιγ΄ 8 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ μηνός Νοεμβρίου θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

■ Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότιτος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα *ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχίσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχίσεως.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 17 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία
- Πληροφορίες σιά τηλέφωνα: 210 7272315-316-313

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr